

Hensigt, jfr. Udkastets § 255; har en forbrø-
deriff Charakter. At give en Bestemmelse paa
dette Sted i Udkastet, der skulde omfatte en-
hver retsstridig Ødelæggelse af et Fartøi, saa-
vel hvor Skibbrud eller anden egentlig Søfæde
forvoldes, som hvor i Virkeligheden kun en
Ødelæggelse af fremmed Eiendom finder Sted,
vilde da ogsaa være uheldigt, ikke blot fordi
den vilde komme til at omfatte væsentlig heelt
forskjellige Tilfælde, men ogsaa med Hensyn til
den overordentlige Bilde, som der maatte gives
Straffebestemmelsen. For med Hensyn til
forvoldte et egentligt Skibbrud, hvorved mange
Mennesker udsættes for Fare, om denne end
just ikke kunde siges at være aabenbar, og
hvorved Forsikringsinstitutter og Medborgere
tilspies Betydelige, maatte Ødelæggende Tab,
hvor Straffen dog neppe være ringere end flere
Aars Strafarbejde; men omvendt vilde det
neppe kunne undgaaes at lade Straffen gaae
ned ialtfald til de lavere Grader af Fængsel,
naar Bestemmelsen tillige skulde omfatte Til-
fælde, der kun kunne betegnes som en større eller
mindre Vold paa fremmed Eiendom. Tilfælde
af den sidstnævnte Art har man derfor an-
seet det for rettest ganske at holde udenfor Pa-
ragraphens Bestemmelse.

Med Hensyn til Udkastets § 282, an-
gaaende Bevirkelse af Overbømmelse og des-
lige, skal man, efter hvad ovenfor er anført,
kun gjøre den Bemærkning, at man har troet,
at en saadan Bestemmelse, der væsentlig er dan-
net efter den norske Straffelovs Kap. 23 § 9,
medens ingen tilsvarende findes i den nugjæl-
dende danske Lovgivning, saameget mindre bør
saves i den nye almindelige Straffelov, som
den formeentlig vil blive af større practisk Be-
tydning. efterhaanden som Indbigningsarbejder
her i Landet maatte blive mere almindelige.
Forsaauidt der derimod i Kommissionen har
været Spørgsmaal om at optage en Bestem-
melse angaaende Strafanvar for Overtrædelse
af de i Henseende til Sandflugtens Dæmpning
givne Forskrifter, har man maattet holde for,
at Straffebestemmelserne i denne Retning ifølge
deres hele Charakter have deres naturlige
Plads i de særegne Love, der ordne dette For-
hold og foreskrive de forskjelliges Regler, som i
den Henseende skulle iagttages af Borgerne.

Angaaende Bestabigelse af Jernbaner eller
dises Tilbehør, eller Foretagelse af andre
Handlinger, som medføre Fare med Hensyn til
Jernbanernes Benyttelse, indeholdes en Række
af Bestemmelser i den nugjældende Fd. af 5
Maj 1847. Idet man ved Udarbejdelsen af
Udkastets § 283 har haft denne for Die,
sammenholdt med den preussiske Straffelovs
§§ 294—295, skal man foreløbig bemærke, at
der ikke er fundet tilstrækkelig Anledning til, i
Righed med Fd. 1847 § 11, at indskrænke de
paagjældende Bestemmelser til saadanne Jern-
baner, ved hvilke Damp eller et lignende Mid-
del anvendes som Trækraft, idet Bestemmel-
serne ere affattede saaledes, at der er aabnet
Afgang til ved Straffens Fastsættelse at tage
tilbørligt Hensyn til den større eller mindre
Fare, som der, ogsaa ifølge Jernbanens Ve-
stfæffenhed, har været forbunden med de omtalte
Bestabigelse af samme m. v.; jfr. navnlig
§ 283 2det Stykke. Af Fd. 1847 bliver der
fremdeles ikke Spørgsmaal om i Straffe-
loven at optage de Paragrapher, navnlig
§§ 6—9, der angaae Overtrædelse af de
Jernbanepolitiet vedrørende Forskrifter, ligesaa-
lidt som Fds. § 10, der indeholder processuelle
Regler. Forsaauidt dernæst Fd. 1847 § 5
indeholder særlige Bestemmelser for det Til-
fælde, at de forbrøderiffe eller uagtsomme
stadebjørende Handlinger, hvorom der er Spørgs-
maal, foretages af Jernbanebetjente, er det
deels bleven anseet som en Selvfølge, at de
i Udkastets § 283 givne Straffebestemmelser
ligesaa vel maatte komme til Anvendelse, hvor
Gjerningen er forøvet ved Unbladelsen af at
foretage visse pligtmæssige Handlinger, som
hvor Forbrøddelsen eller Forseelsen er udført
ved positive Handlinger, deels har man an-
taget, at det laa udenfor den almindelige
Straffelovs Opgave at bestemme Noget om, at
de paagjældende Jernbanebetjente, der forsee
sig imod de dem særligt paahvillende Pligter,
efter Omstændighederne skulle eller kunne af-
sættes og erklæres udgytige til atter at ansættes
ved en Jernbane, hvilket nærmest synes at
maatte være Gjenstand for administrativ For-
anstaltning. Man har derfor troet i det Hele
at kunne unblade at optage nogen til Fdn.
1847 § 5 svarende Bestemmelse i Lovudkastet.